

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішення вченої ради ІПК ДСЗУ

Протокол № 9/127 від «22» 11 2017 р.Ректор Войтович Р.В.Наказ № 400/17-17 від «01» 12 2017 р.

**КОНЦЕПЦІЯ РОЗВИТКУ
ІНСТИТУТУ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ
ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ЗАЙНЯТОСТІ УКРАЇНИ
на 2018-2020 роки
«Зміни – через інновації»**

1. Пріоритети та завдання Концепції

Інститут підготовки кадрів державної служби зайнятості України (далі – Інститут) функціонує на ринку освітніх послуг з 1991 року і є унікальним за своєю спрямованістю галузевим навчальним закладом, головні завдання якого – підвищення кваліфікації і підготовки фахівців державної служби зайнятості, проведення науково-прикладних досліджень з питань ринку праці, зайнятості населення, соціальної політики держави та розвитку соціально-трудоких відносин. Виконання завдань, які стоять перед Україною відповідно до обраного нею європейського вектору розвитку, вимагає модернізації та кардинального покращення роботи Інституту як унікального навчального закладу в системі підготовки фахівців державної служби зайнятості, а потенційно – і для інших інституцій Міністерства соціальної політики України.

У своїй діяльності Інститут керується законами України «Про вищу освіту», «Про наукову та науково-технічну діяльність», «Про зайнятість населення», «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття». Угодою про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Статутом Інституту, іншими законодавчими та нормативними актами Кабінету Міністрів України, Міністерства соціальної політики України, Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

Пріоритетними завданнями Інституту як сучасного науково-дослідного та освітнього закладу в системі державної служби зайнятості є:

- забезпечення механізму безперервної освіти та підвищення кваліфікації працівників державної служби зайнятості на рівні кращих вітчизняних і міжнародних освітніх стандартів;

- проведення науково-прикладних досліджень з питань ринку праці та соціального захисту населення від безробіття, моніторингу і прогнозування ринку праці з урахуванням соціальних запитів;
- наукове та практичне забезпечення сучасної системи управління в державній службі зайнятості;
- забезпечення оперативної аналітичної, методологічної підтримки державної служби зайнятості;
- посилення науково-методичного супроводу надання соціальних послуг у сфері зайнятості населення;
- розширення переліку платних послуг для забезпечення додаткових джерел фінансових надходжень, насамперед з метою покращення матеріальних та соціальних умов діяльності науково-педагогічних працівників і службовців Інституту, зміцнення власної навчально-матеріальної бази, забезпечення інноваційного розвитку Інституту;
- проведення спільної наукової діяльності та розвиток стратегічного партнерства з вітчизняними та зарубіжними науковими і навчальними установами, організаціями, іншими суб'єктами господарювання шляхом системної участі в спільних вітчизняних та міжнародних наукових проектах і програмах, формування простору ефективної наукової комунікаційної взаємодії.

Ключовими елементами змін та трансформацій Інституту мають стати:

- наукова та практична підтримка діяльності державної служби зайнятості;
- сучасна система навчання студентів, аспірантів та підвищення кваліфікації персоналу Державної служби зайнятості України, інших ключових учасників і партнерів; широке впровадження в освітній діяльності сучасних інноваційних технологій, які створюють умови для системного навчання впродовж життя;
- запровадження нових підходів та вимог до наукових досліджень, посилення практичної значущості результатів, які мають бути інноваційними, актуальними та відповідати сучасним викликам ринку праці, вимогам Державної служби зайнятості України, сторін соціального діалогу й суспільства в цілому;
- запровадження нової системи управління діяльністю Інституту, гнучкої структури – актуальної та здатної швидко вирішувати питання власної діяльності, впроваджувати інноваційні зміни, пропонувати варіанти розв'язання складних проблем ринку праці, діяльності державної служби зайнятості України.

2. Напрями розвитку Інституту

2.1. Освітня діяльність

Сучасні процеси суспільного розвитку висувують нові вимоги до професійних та особистісних якостей працівників державної служби зайнятості,

соціальної сфери, рівня їх професіоналізму й компетентності, зумовлюють необхідність реформування наявної системи підготовки та підвищення кваліфікації працівників, перетворення її на сучасну модель безперервної професійної освіти. У зв'язку з цим модернізація системи надання освітніх послуг в Інституті передбачає:

1. Забезпечення здобуття конкурентоспроможної освіти та задоволення інших освітніх потреб працівників державної служби зайнятості.

2. Підвищення кваліфікації та науково-методичний супровід діяльності працівників регіональних центрів зайнятості, педагогічних працівників центрів професійно-технічної освіти державної служби зайнятості.

3. Оновлення програм підвищення кваліфікації працівників центрів зайнятості щодо опанування нових технологій обслуговування населення та роботодавців.

4. Систематичне підвищення науково-методичного рівня освітнього процесу в Інституті; запровадження інноваційних технологій навчання, програм дистанційного навчання, дистанційних курсів, підготовки електронних підручників та навчальних посібників, авторських спеціалізованих практичних курсів, тренінгів.

5. Розроблення та впровадження регіональної навчально-тренінгової діяльності у відповідності із запитам державної служби зайнятості.

6. Активну співпрацю з регіональними центрами зайнятості щодо професійного навчання безробітних; розроблення і впровадження сучасних програм професійної підготовки та підвищення кваліфікації безробітних громадян.

7. Розроблення і започаткування спільних освітніх програм на партнерських засадах з провідними інституціями та навчальними закладами, в тому числі для професійної орієнтації молоді.

8. Розроблення і впровадження навчальних програм потенційно перспективних професій відповідно до потреб ринку праці та обґрунтування їх включення до Загальнонаціонального класифікатора професій.

9. Сприяння державній службі зайнятості у налагодженні співпраці з роботодавцями на всіх рівнях шляхом розширення та запровадження послуг з консультування та навчання роботодавців.

10. Проведення відкритих тренінгів, майстер-класів, лекцій, що слугуватиме зміцненню успішної стратегії позиціонування Інституту як інноваційної інституції.

11. Проведення освітньої діяльності й підготовки кадрів за окремими замовленнями та фінансуванням.

12. Реалізацію соціальних проектів у сфері освітніх послуг, створення окремих підрозділів, діяльність яких забезпечуватиметься на договірній основі, наприклад Центру розвитку підприємництва, Центру вивчення іноземних мов, Університету третього віку, Центру бізнес-підготовки школярів, Інтернет-центру та інших.

13. Запровадження програми подвійних дипломів із зарубіжними ВНЗ з метою підвищення освітньо-професійного рівня підготовки громадян та обміну досвідом у сфері соціально-трудових відносин з іноземними навчальними закладами.

14. Запровадження в Інституті (на умовах самоокупності) програми MBA – магістр бізнес-адміністрування та EMBA – майстер ділового адміністрування, виходячи з потреб освітнього ринку та спроможності науково-педагогічного потенціалу Інституту.

2.2. Наукова та експертно-аналітична діяльність

Ключовим принципом у запровадженні нових підходів у науковій та експертно-аналітичній діяльності Інституту є актуальність і відповідність наукових розробок та досліджень сучасним викликам ринку праці, потребам державної служби зайнятості, сторін соціального діалогу й суспільства в цілому.

Завданнями наукової та експертно-аналітичної діяльності Інституту є розроблення і проведення наукових та експертних досліджень ринку праці, надання науково-експертної підтримки діяльності державної служби зайнятості, впровадження нових конкурентоспроможних технологій для забезпечення інноваційного розвитку соціальної сфери.

Отже, модернізація наукової діяльності Інституту передбачає:

1. Виконання наукових досліджень і створення інноваційних продуктів прикладного значення у відповідності із запитам державної служби зайнятості.
2. Проведення аналізу тенденцій та прогнозування розвитку ринку праці, в тому числі регіональних ринків, визначення напрямів реалізації політики зайнятості та підготовку відповідних пропозицій, спрямованих на регулювання процесів, що відбуваються на ринку праці, для підвищення рівня зайнятості населення.
3. Участь в реалізації програм та проектів державної служби зайнятості, у тому числі в рамках міжнародної технічної допомоги, здійснення науково-методичного і практичного супроводу надання послуг населенню.
4. Підготовку наукових і науково-практичних розробок, аналітичних та експертних матеріалів для державної служби зайнятості, а також за наявності замовлень - сторін соціального діалогу з актуальних питань ринку праці та соціального захисту населення від безробіття.
5. Забезпечення випереджувального поступу науково-експертних розробок і рекомендацій у вирішенні проблем зайнятості населення та трудової міграції, соціальних запитів держави і громад.
6. Запровадження практики створення, крім стабільно працюючих підрозділів, експертно-аналітичних груп (центрів), тимчасових науково-дослідних груп для оперативного та гнучкого вирішення складних проблем

ринку праці, з питань діяльності служби зайнятості, посилення ролі прикладного характеру наукових розробок Інституту.

7. Розроблення на замовлення державної служби зайнятості науково-методичних посібників, методичних рекомендацій, сучасних методик (в т. ч. методів психодіагностики) щодо надання профорієнтаційних послуг різним категоріям населення.

8. Надання науково-практичної допомоги державній службі зайнятості з питань профорієнтації школярів і молоді, розроблення методичних матеріалів з питань профорієнтаційного інформування та підготовку рекомендацій щодо каналів і напрямів їх просування.

9. Збирання, аналіз та поширення інформації про кращі практики й досвід діяльності регіональних центрів зайнятості, дослідження нових підходів (проблем) їх діяльності з метою напрацювання пропозицій державній службі зайнятості щодо удосконалення нормативно-правової бази.

10. Роботу з великими базами даних для обробки результатів різного роду анкетувань, опитувань та дослідження змін на ринку праці.

11. Проведення спільної наукової діяльності та розвиток стратегічного партнерства з вітчизняними й зарубіжними науковими та навчальними установами, організаціями, іншими суб'єктами господарювання шляхом системної участі в спільних вітчизняних і міжнародних наукових проектах та програмах, формування простору ефективної наукової комунікаційної взаємодії.

2.3. Організаційно-управлінська діяльність

Досягнення поставлених завдань модернізації освітніх та наукових процесів базується на змінах в організаційно-управлінській діяльності, яка має забезпечити підвищення ефективності управління, раціонального використання матеріальних, фінансових ресурсів, зміцнення кадрового потенціалу Інституту.

Запровадження нової системи управління діяльністю Інституту базуватиметься на таких принципах та підходах:

- орієнтація на результат діяльності, а не процес;
- прозорість та участь трудового колективу у прийнятті важливих рішень, поглиблення соціального діалогу;
- творча співпраця та координація наукової і дослідницької роботи з навчальним процесом та практикою;
- управління якістю наукових досліджень і моніторинг їх практичного застосування.

З цією метою передбачається:

1. Формування бренду Інституту як провідного закладу вищої освіти, зміна назви Інституту для відображення його нової місії та цілей, створення корпоративних засад його розвитку й забезпечення організаційної культури.

2. Удосконалення організаційної структури управління Інституту; створення Консультативної ради Інституту, яка може складатися з делегованих представників (членів правління Фонду загальнообов'язкового державного

соціального страхування на випадок безробіття, представників державної служби зайнятості, Асоціації міст України, науково-педагогічних працівників та представників студентського самоврядування Інституту).

3. Створення лабораторії з розроблення та запровадження сучасних послуг і технологій у діяльності державної служби зайнятості.

4. Розширення міжнародних зв'язків, що сприятиме:

- налагодженню плідної співпраці з міжнародними організаціями у сфері трудових відносин, зокрема Міжнародною організацією праці, Міжнародною організацією з міграції та ін.;
- участі Інституту в міжнародних наукових дослідженнях;
- налагодженню міжнародної комунікації між різними науковими школами у сфері соціальної політики і функціонування ринків праці та його інститутів;
- відкриттю міжнародних наукових журналів.

5. Позиціонування Інституту як Платформи для збирання та поширення інформації про кращі практики й досвід роботи центрів зайнятості на різних рівнях, з використанням формальних та неформальних ресурсів, сучасних технологій і співпраці з об'єднаними територіальними громадами, об'єднаннями роботодавців, профспілками та засобами масової інформації.

6. Співпраця з вітчизняними й зарубіжними науковими та навчальними установами, організаціями, іншими суб'єктами господарювання не тільки для проведення науково-практичних конференцій, але й створення об'єднань для участі у виконанні наукових досліджень на замовлення міжнародних організацій, Європейського Союзу та різних країн-донорів.

3. Фінансове забезпечення

Фінансове забезпечення реалізації Концепції розвитку Інституту здійснюватиметься за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та надходжень від платних послуг Інституту й інших джерел, незаборонених законодавством, з дотриманням принципів цільового та ефективного використання коштів, публічності й прозорості у прийнятті рішень та підзвітності.

4. Етапи і терміни впровадження

Концепція буде реалізовуватися з урахуванням першочергових, середньострокових та довгострокових завдань, поетапно, починаючи з 2018 року.

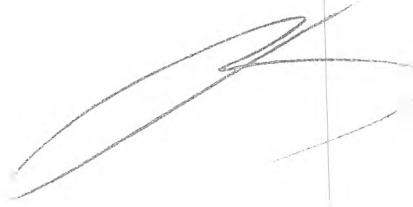
На першому етапі (2018 рік) передбачається розроблення, погодження та затвердження плану заходів з реалізації Концепції, нових Статуту, структури та назви Інституту; формування підґрунтя для розробки інноваційних освітніх та науково-дослідних програм і продуктів; початок впровадження нових освітніх

технологій, спрямованих на отримання практичних результатів, значущих для всіх сторін соціального діалогу.

На другому етапі (2019-2020 роки) передбачається забезпечення виконання плану заходів з реалізації Концепції відповідно до пріоритетів та завдань.

План заходів щодо реалізації Концепції концепція розвитку інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості України на 2018-2020 рр.

В.о. ректора

Р.В. Войтович